

Velkommen i Østerlars Kirke

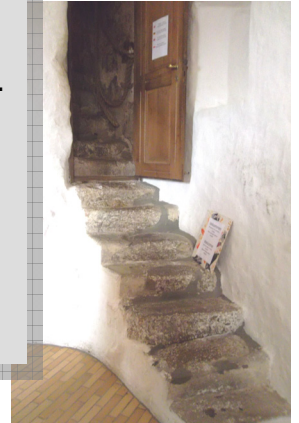

Østerlars kirke er den største af Bornholms 4 rundkirker, og formentlig også den ældste. Kirken besøges årligt af rigtig mange turister, der kommer for at opleve kirkens historie, men kirken er stadig fungerende sognekirke, der danner ramme om vores menighed – det beder vi dig huske, når du bevæger dig rundt i kirken.

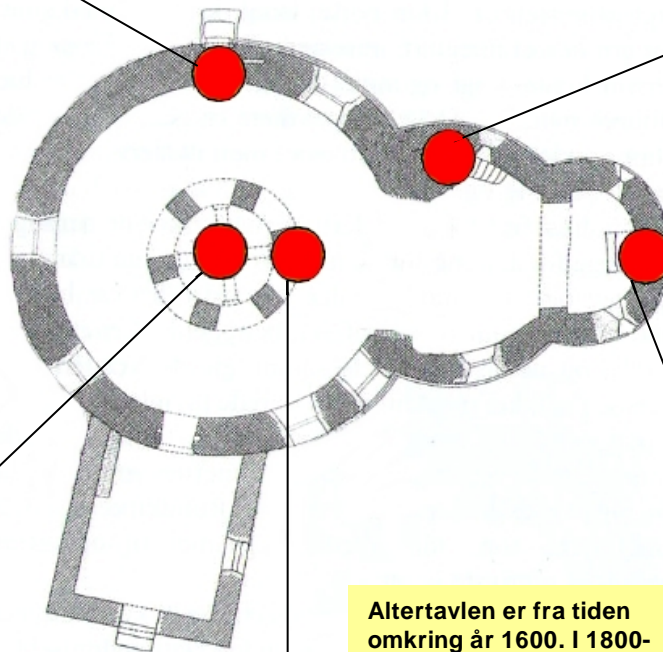
Med denne brochure i hånden får du informationer om nogle af de mest iøjnefaldende seværdigheder i kirkerummet. Vil du vide mere, er du velkommen til at spørge kirkens personale.

I middelalderen gik kvinderne ind ad nordre dør og mændene ind ad søndre, som i dag er kirkens hovedindgang. Bemærk de store bomhuller i murværket på hver side af døren – en massiv bom har kunnet barrikadere døren; et træk der er med til at understrege kirkens forsvarsfunktion. Som overligger til døren er anvendt en runesten, hvis indskrift lyder ”Niels og Fuluge lod rejse denne sten efter Thormar deres broder”. Også udefra er ’kvindedøren’ et syn værdigt – en smuk tympanon, døreoverligger, udsmykket med dobbeltkors i dobbeltring, er med sin stilistik med til at stadfæste dateringen af kirken.

Kirkens mure er godt 2 meter tykke - det har gjort det muligt at anlægge en trappegang indeni væggen. Det solide murværk er bygget af granit, slæbt til fra marker og kyster. En stejl og ufremkommelig trappe fører fra koret op til kirkens øvre stokværk. Trappen er ujævn og smal for at besværliggøre et eventuelt angreb.

Kirken er bygget omkring år 1150, i en for Bornholm urolig tid. Øen var delt mellem ærkebispens og kongen, der ofte lå i strid med hinanden. Desuden lå Bornholm som ø udsat; mange skibe sejlede forbi, og de var ikke alle godmodige købmænd... Østerlars kirke er bygget, så den både kan yde åndelig og fysisk beskyttelse.

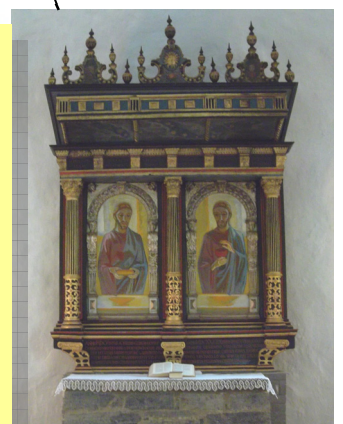

Kirken er indviet til Skt. Laurentius og har således fået navn efter ham; Laurentius er med tiden blevet til Lars. Det er ikke utænkeligt, at der i eller på alterbordet har været opbevaret et relikvie fra Skt. Laurentius, som folk er valfartet til for at se, røre eller bede ved.

Døbefonten er lige så gammel som selve kirken, men har tidligere stået i Rø kirke. Den blev flyttet hertil i 1956 i forbindelse med renoveringen af kirkerummet. Den står nu, hvor den måske også oprindeligt har stået, midt mellem mands- og kvindeindgangen; dér stod døbefontene oftest i middelalderen, som symbol på at dåben var indgangen til Guds rige. Ved reformationen blev de flyttet nærmere alteret for at understrege, at lutherdommen har to sakramenter – dåb og nadver. Døbefonten er udsmykket af en tovsnoning og en perlerække og har sandsynligvis været bemalet.

Altertavlen er fra tiden omkring år 1600. I 1800-tallet blev den fjernet fra alterbordet og har siden bl.a. været opbevaret på Nationalmuseet, men i 1956 blev den genplaceret på alteret i Østerlars kirke, nu udsmykket af maleren Paul Høm. Billederne forestiller Kristus med brødet og vinen. Indskrifterne i alterrammen er bevaret fra tidligere tider.

En smuk frise af kalkmalerier fra 1300-tallet ses hele vejen rundt om den centrale murpille. Vend papiret og få mere at vide om dem.

